

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 148/2026
10.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Дијане Јанковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 2) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Мићовића, поднетом против правноснажних решења Другог основног суда у Београду 17К бр. 85/25 од 25.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 513/25 од 11.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Мићовића, поднет против правноснажних решења Другог основног суда у Београду 17К бр. 85/25 од 25.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 513/25 од 11.08.2025. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду 17К бр. 85/25 од 25.04.2025. године, према окривљеном АА због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 2) Кривичног законика, изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи и одређено је да ће се иста спровести у одговарајућој здравственој установи и то Специјалној затворској болници у Београду од 28.07.2023. године и трајаће све док постоји потреба за лечењем и чувањем окривљеног у здравственој установи. Истим решењем, на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени АА је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, па је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећена упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 бр. 513/25 од 11.08.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Мићовића, жалба окривљеног АА и жалба пуномоћника оштећене ББ, адвоката Бојане Павловић Сарић и решење Другог основног суда у Београду 17К бр. 85/25 од 25.04.2025. године је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Јован Мићовић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијана решења преиначи и окривљеног ослободи за кривично дело које му је стављено на терет или да побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости оспорава дате разлоге суда у погледу оцене одбране окривљеног и указује на пропуст суда да узме у обзир допуну одбране окривљеног у којој је оспорио радње које су му стављене на терет предлогом за изрицање мере безбедности, на који начин бранилац оспорава дате разлоге суда и указује на нејасне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, те суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је суд погрешно побијана решења засновао на изјави окривљеног датој пред комисијом вештака, која изјава не може бити доказ у поступку, а којим наводима бранилац оспорава оцену изведених доказа и полемише са утврђеним чињеничним стањем. Бранилац, такође, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на пропуст суда да утврди постојање упорности у покушајима окривљеног да се успостави контакт са оштећеном, наводећи да је окривљеном стављено на терет да је послао три мејла сестри оштећене у периоду од годину дана из чега се не може закључити да се испуњавају стандарди упорности за постојање овог кривичног дела, на који начин указује на погрешну примену закона на утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним одлукама учињена и повреда члана 32. Устава Републике Србије и члана 6.

Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, односно да је повређено право окривљеног на правично суђење.

У ситуацији када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, сходно одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**